

Усвідомлення важливості кібербезпеки в сучасній освіті є критичним аспектом у забезпеченні безпеки та захисту конфіденційної інформації в навчальних закладах. Впровадження відповідних стратегій захисту є необхідним кроком у цифрову епоху, де зростає кількість кіберзагроз та кібератак на освітні інституції.

Проведення систематичних навчань, семінарів та тренінгів з питань кібербезпеки серед учасників навчального процесу є ключовою стратегією. Це дозволяє підвищити рівень усвідомлення ризиків та навички виявлення та запобігання кіберзагрозам. Важливо, щоб кожен учасник освітнього процесу був ознайомлений із загрозами в кіберпросторі та знав, як правильно діяти у разі виявлення аномальної активності чи підозрілих повідомлень.

Паралельно з освіченням, використання сучасних технологій захисту є важливою стратегією. Встановлення та постійне оновлення програмних засобів для виявлення та запобігання кібератак є обов'язковим. Зокрема, важливо встановлювати антивірусне програмне забезпечення, файрволи та інші технології захисту даних.

Такі сталі зусилля у напрямку кібербезпеки в освіті дозволять уникнути серйозних кіберзагроз та забезпечити безпеку всіх учасників освітнього процесу в умовах сучасного цифрового середовища.

Список використаних джерел:

1. Коваленко А. А. Кібербезпека для дітей та підлітків: Як захистити себе в Інтернеті. – Х.: Ранок, 2021. – 144 с.
2. Кравченко Т. В. Кібербезпека в освіті: виклики та шляхи їх вирішення // Комп'ютерні науки та інформаційні технології. – 2023. – № 1. – С. 5-7.
3. Мороз О. С. Роль кібербезпеки в сучасній освіті // Освіта і наука. – 2022. – № 1. – С. 3-4.
4. Петренко С. М., Шевченко О. В., Гук І. П. Кібербезпека в освіті: Посібник для викладачів. – К.: Літера ЛТД, 2022. – 128 с.

Скрипко С.О.,

старший викладач

ННІ професійної освіти та технологій

Національний університет

«Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка (м. Чернігів)

sskripro0807@ukr.net

Повечера І.В.

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри

технологічної освіти та інформатики

Національний університет

«Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка (м. Чернігів)

iryna_povechera@meta.ua

ОРГАНІЗАЦІЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ

На сьогоднішній день питання використання дистанційної форми навчання в роботі ВНЗ стають надзвичайно актуальними. Це пов'язано з тим, що в умовах воєнного стану, дистанційна форма освіти може запроваджуватися як єдино можлива з безпекових міркувань форма здобуття освіти на всій території України або в окремих місцевостях.

Дистанційна форма навчання дає сьогодні рівні можливості всім студентам, незалежно від місцезнаходження в будь-яких районах країни і за її межами реалізувати права на освіту. Особливо актуальними означені питання постають у сфері підготовки майбутніх вчителів технологій, адже значна кількість студентів, які навчаються на сьогоднішній день у Національному університеті «Чернігівський колегіум» імені Т.Г. Шевченка знаходяться в областях, що постраждали від військових дій.

Зважаючи на це, дослідження питань організації дистанційного навчання є доцільним та своєчасним. Різними аспектами вивчення дистанційної освіти займалися такі вчені, як

В.Ю. Биков, Н.М. Бендерезь, Є.Ю. Володимирська, А.В. Гуцол, В.О. Жулкевський, М.Ю. Карпенко, С.П. Кудрявцева, В.М. Кухаренко, Н.Г. Сіротенко та інші.

Через різні психологічні та педагогічні підходи науковців на сьогодні не існує єдиного визначення терміну «дистанційне навчання». За одним з таких підходів під дистанційним навчанням розуміють обмін інформацією між викладачами і тими, хто навчається за допомогою електронних мереж чи інших засобів телекомунікацій [1, 2]. Наступний підхід стосується визначення особистісної продуктивної діяльності студента основою «дистанційного навчання», яка вибудовується за допомогою сучасних засобів ІКТ [3]. В цьому випадку робиться акцент на поєднанні інформаційних і педагогічних технологій, що забезпечують інтерактивність взаємодії педагога та студента. Згідно Концепції розвитку ДО в Україні дистанційна освіта визначається як форма навчання, рівноцінна з очною, вечірньою, заочною та екстернатом, що реалізується, в основному, за технологіями дистанційного навчання [4].

Проаналізувавши різні підходи вчених та педагогів, щодо визначення «дистанційного навчання», ми дотримуємося думки, що дистанційне навчання це нова форма організації навчання, що базується на основі самостійного навчання студента за допомогою нових педагогічних, інформаційних та телекомунікаційних технологій.

Дистанційна форма навчання майбутніх вчителів технологій надзвичайно передбачає індивідуальний підхід до кожного студента, та можливість обирати найбільш зручний для нього режим навчання. Студенти одночасно мають можливість звертатися до різних джерел навчальної інформації з платформ для дистанційного навчання, а також спілкуватися з кожним із учасників навчального процесу та з викладачами в зручний час. В умовах воєнного стану у випадку проблем з електропостачанням та Інтернетом, особливо зручною є можливість вибору індивідуального графіка навчання. Це зараз найважливіша перевага дистанційної освіти перед традиційними формами навчання.

Першоосновою для організації навчального процесу при дистанційному навчанні є створення безпечних умов для учасників процесу. Дотримання правил техніки безпеки при оголошенні сигналу повітряної тривоги є обов'язковим та виключає подальше проведення занять. Також необхідно врахувати і зовнішні фактори, що можуть спричинити неможливість підключення студентів або викладачів до занять вчасно. Таким чином, альтернативою лишається використання засобів комунікації, доступних всім учасникам освітнього процесу.

Поряд із названими перевагами, система дистанційного навчання має і свої недоліки, що полягають, насамперед, у відсутності очного спілкування між студентами та викладачем, необхідності розвитку пізнавальної самостійності студентів та високої мотивації до самоорганізації навчання

Як показує практика та багаторічний досвід впровадження дистанційного навчання для майбутніх вчителів технологій для успішного засвоєння навчального матеріалу необхідна жорстка самодисципліна, а його результат безпосередньо залежить від самоконтролю та пізнавальної самостійності студента.

Отже, дистанційна освіта є перспективною формою підготовки майбутніх вчителів технологій, однак, поряд із беззаперечними перевагами, вона має й деякі недоліки. Перспективи подальших досліджень можуть бути направлені на вивчення питання зменшення недоліків, які супроводжують дистанційну форму навчання. В умовах воєнного стану дистанційне навчання вирішує багато викликів, яких зазнала освіта в Україні, разом з тим, дистанційне навчання потребує об'єднання спільних зусиль студентів, викладачів та адміністрації для досягнення необхідних результатів навчання.

Список використаних джерел:

1. Бендерезь Н. М. Дистанційне навчання в сучасній освітній діяльності і формування педагогічної майстерності // *Педагогічний дискурс*. 2010. Вип. 7. С. 24-29.
2. Гуцол А.В. Дистанційне навчання як перспективна форма підготовки фахівців сфери готельно-ресторанного бізнесу до професійної діяльності (на прикладі викладання дисципліни "Інноваційні технології в готельному,

ресторанному господарстві та туризмі" // Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки. 2013. № 18(3). С. 119-123

3. Кухаренко В. Роль викладача в системі дистанційного навчання /В. Кухаренко, О. Рибалко, Н. Твердохлебова // Новий колегіум. 2004. №5-6. С. 86-88.

4. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.cdo.com.ua/info/doc_ukr.htm (23.04.13).

Слободяник В. Г.,

доцент, к. т. н., доцент

Петрів Р. І.,

доцент, к. т. н., доцент

Скалецький Ю. А.

здобувач другого рівня вищої освіти

Українська академія друкарства

slobvalya33@gmail.com

ВІРТУАЛЬНА РЕАЛЬНІСТЬ У НАВЧАННІ: ПЕРЕВАГИ ТА ВИКЛИКИ

У сучасному світі технології швидко перетворюють усі аспекти нашого життя, включаючи освіту. Однією з найінноваційніших технологій, яка значно змінює підхід до навчання, є віртуальна реальність (VR). Її використання в освіті надає низку переваг, зокрема робить навчальний процес цікавішим та стимулює більшу мотивацію учнів та студентів до вивчення нового матеріалу.

Перш за все, віртуальна реальність дозволяє студентам поглибитися у віртуальні середовища, що робить навчання захопливим, вони відчують себе наче потрапили у реальність, де можуть відвідувати історичні події, вивчати природні явища або навіть подорожувати у космосі. Цей іммерсивний досвід дозволяє студентам не лише спостерігати, а й активно взаємодіяти з навчальним матеріалом, що робить процес навчання більш ефективним та запам'ятовуваним. Крім того, використання VR сприяє зростанню мотивації учнів до вивчення нових знань. Інтерактивність та залучення до віртуальних навчальних сценаріїв створюють стимул для активної участі та дослідження. За допомогою VR студенти можуть експериментувати, вирішувати складні задачі та взаємодіяти між собою, що сприяє розвитку критичного мислення та творчих навичок. Це відкриває нові горизонти для навчання та мотивує до досягнення навчальних цілей.

Віртуальна реальність (VR) відкриває перед нами світ можливостей для іммерсивного навчання, що сприяє кращому засвоєнню матеріалу. Іммерсія в цьому контексті означає поглиблення учня в віртуальному середовищі, де він може відчувати себе як частина навчального процесу, а не лише спостерігачем з боку.

Однією з основних переваг такого підходу є можливість створення навчальних сценаріїв, які відтворюють реальні ситуації або середовища. Наприклад, студент медичного університету може використовувати VR для вивчення анатомії, "пересуваючись" віртуальним тілом та досліджуючи його структуру безпосередньо, що дозволяє краще зрозуміти внутрішню будову організму.

Крім того, іммерсивне навчання у VR дозволяє студентам отримати практичний досвід без реальних ризиків. Наприклад, студенти інженерних спеціальностей можуть відтворювати складні інженерні проєкти у віртуальному середовищі, досліджуючи їх функціонування та вирішуючи проблеми без необхідності витратити ресурси на реальні експерименти.

Засвоєння матеріалу у VR також може бути більш ефективним завдяки інтерактивності цього середовища. Студенти та учні можуть взаємодіяти з об'єктами та сценаріями навчання, що сприяє активному вивченню та запам'ятовуванню інформації. Наприклад, вони можуть маніпулювати віртуальними об'єктами, розв'язувати завдання та спілкуватися з іншими учасниками у віртуальному класі або робочому середовищі.